

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (nionde avdelningen i utökad sammansättning)

den 2 februari 2022*

”Ekonomisk och monetär politik – Tillsyn av kreditinstitut – Särskilda tillsynsuppgifter som tilldelats ECB – Beslut att återkalla tillståndet för ett kreditinstitut – Åtal mot huvudaktieägaren i ett tredjeland – Krav på gott anseende – Marknadens uppfattning av gott anseende – Oskuldspresumtion – Proportionalitet – Rätt till försvar”

I mål T-27/19,

Pilatus Bank plc, Ta’Xbiex (Malta),

Pilatus Holding Ltd, Ta’Xbiex,

företrädna av advokaten O. Behrends,

sökande,

mot

Europeiska centralbanken (ECB), företrädd av E. Yoo, M. Puidokas och A. Karpf, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

med stöd av

Europeiska kommissionen, företrädd av D. Triantafyllou, A. Nijenhuis och A. Steiblyté, samtliga i egenskap av ombud,

intervenient,

angående en talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av ECB:s beslut av den 2 november 2018 om återkallande av Pilatus Banks tillstånd att utöva verksamhet i kreditinstitut, meddelar

TRIBUNALEN (nionde avdelningen i utökad sammansättning),

sammansatt av ordföranden M. van der Woude samt domarna M.J. Costeira (referent), M. Kancheva, B. Berke och T. Perišin,

* Rättegångsspråk: engelska.

justitiesekreterare: handläggaren I. Pollalis,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 26 februari 2021,

följande

Dom

I. Bakgrund till tvisten

- 1 Sökandena utgörs av Pilatus Bank plc (nedan kallad Pilatus Bank) och Pilatus Holding Ltd (nedan kallat Pilatus Holding), vilka är mindre kreditinstitut i Malta som står under tillsyn av Malta Financial Services Authority (MFSA) (Maltas tillsynsmyndighet för finansiella tjänster). Pilatus Holding är den direkta majoritetsaktieägaren i Pilatus Bank.
- 2 I ett pressmeddelande som United States Department of Justice (Förenta staternas justitieministerium) publicerade den 19 mars 2018, angavs att Ali Sadr, som var aktieägare i det första svarandebolaget och indirekt ägde 100 procent av kapitalet och rösträttigheterna i bolaget, hade gripits i Förenta staterna misstänkt för fem brott som ska ha begåtts i samband med att han ansågs ha deltagit i ett system genom vilket ungefär 115 miljoner amerikanska dollar (USD), som betalats ut för att finansiera ett projekt i Venezuela, hade förskingrats och i stället gått till enskilda iranier och iranska företag.
- 3 I stämningsansökan från United States Attorney for the Southern District of New York (Förenta staternas distriktsåklagare för södra New York) angavs att vissa medel som år 2013 hade använts för att bilda och finansiera det första sökandebolaget härrörde från brott med anknytning till projektet i Venezuela.
- 4 Efter det att åtalet hade väckts mot Ali Sadr i Förenta staterna fick Pilatus Bank bland annat ta emot ansökningar om uttag av insatta medel på sammanlagt 51,4 miljoner euro, det vill säga ungefär 40 procent av de insatta medlen i bolagets balansräkning.
- 5 Den 21 mars 2018 antog MFSA ett direktiv om återkallande eller tillfälligt upphävande av rösträtt genom vilket myndigheten bland annat beslutade att Ali Sadr med omedelbar verkan skulle frånträda sin tjänst som chef för Pilatus Bank och alla andra beslutsfunktioner i bolaget samt att han tillfälligt skulle avstå från att utöva sin rösträtt och företräda bolaget juridiskt eller i domstol.
- 6 Samma dag antog MFSA direktivet om moratorium, genom vilket MFSA ålade Pilatus Bank att inte tillåta några banktransaktioner i bolaget, i synnerhet inte låta bolagets aktieägare och styrelseledamöter göra uttag och insättningar.
- 7 Den 22 mars 2018 antog MFSA direktivet om utnämning av en behörig person, för att ge denna person huvuddelen av de befogenheter som normalt tillkommer den första sökandes ledningsorgan i fråga om bolagets särskilda verksamheter och tillgångar.
- 8 Den 29 juni 2018 mottog Europeiska Centralbanken (ECB) ett förslag från MFSA om att återkalla Pilatus Banks tillstånd att utöva verksamhet i kreditinstitut enligt artikel 14.5 i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till ECB i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 2013, s. 63).

- 9 Den 2 augusti 2018 lade MFSA fram ett reviderat förslag till ECB om att återkalla Pilatus Banks tillstånd att utöva verksamhet i kreditinstitut.
- 10 Genom skrivelse av den 31 augusti 2018 uppmanade ECB Pilatus Bank att yttra sig över förslaget till beslut om återkallande av tillståndet senast fem arbetsdagar efter mottagandet av skrivelsen.
- 11 Den 6 september 2018 begärde Pilatus Bank att fristen för att yttra sig skulle förlängas med 14 dagar och att bolaget skulle få tillgång till handlingarna i detta förfarande.
- 12 På Pilatus Banks begäran förlängdes fristen en första gång till och med den 17 september 2018 och därefter en andra gång till och med den 21 september 2018.
- 13 ECB beviljade Pilatus Bank tillgång till handlingarna i det administrativa förfarandet genom skrivelse av den 13 september 2018.
- 14 Den 21 september 2018 inkom Pilatus Bank med ett yttrande över förslaget till beslut om återkallande av tillstånd, i vilket bolagets ledning och aktieägare motsatte sig detta.
- 15 ECB beslutade den 2 november 2018, med stöd av artikel 4.1 a och artikel 14.5 i förordning nr 1024/2013, att återkalla Pilatus Banks tillstånd att utöva verksamhet i kreditinstitut (nedan kallat det angripna beslutet).

II. Förfarandet och parternas yrkanden

- 16 Sökandena har väckt den nu aktuella talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 15 januari 2019.
- 17 ECB inkom med svaromål den 28 mars 2019.
- 18 Ordföranden på tribunalens tidigare andra avdelning beslutade den 17 maj 2019 att låta Europeiska kommissionen intervensera till stöd för ECB:s yrkanden.
- 19 Kommissionen inkom med sin interventionsinlaga inom den fastställda fristen.
- 20 Sökandena inkom med yttrande över interventionsinlagan den 2 augusti 2019.
- 21 Sökandena inkom med replik den 28 juni 2019 och ECB inkom med duplik den 21 augusti 2019.
- 22 Med anledning av att sammansättningen av tribunalens avdelningar ändrades, förordnades referenten att tjänstgöra på nionde avdelningen. Målet tilldelades följaktligen denna avdelning, enligt artikel 27.5 i tribunalens rättegångsregler.
- 23 Tribunalen beslutade på förslag av tribunalens andra avdelning att med tillämpning av artikel 28 i rättegångsreglerna hänskjuta målet till en avdelning i utökad sammansättning.
- 24 Tribunalens ordförande beslutade den 25 februari 2021 att utse en ny domare och avdelningsordförande för att komplettera sammansättningen.

- 25 Tribunalen (nionde avdelningen i utökad sammansättning) beslutade, på förslag av referenten, att inleda den muntliga delen av förfarandet. Parterna utvecklade sin talan vid förhandlingen den 26 februari 2021.
- 26 På förslag från referenten begärde tribunalen den 26 februari 2021, som en åtgärd för processledning enligt artikel 89 i rättegångsreglerna, att ECB skulle besvara en fråga och uppmanade övriga rättegångsdeltagare att yttra sig. Rättegångsdeltagarna efterkom begäran inom de fastställda fristerna.
- 27 Målet tilldelades en ny referent genom beslut av tribunalens ordförande den 12 augusti 2021.
- 28 Sedan domaren B. Berke avlidit den 1 augusti 2021 fortsatte överläggningarna med de tre domare som har undertecknat denna dom, i enlighet med artikel 22 och artikel 24.1 i rättegångsreglerna.
- 29 Sökandena har yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
  - förplikta ECB att ersätta rättegångskostnaderna.
- 30 ECB har, med stöd av kommissionen, yrkat att tribunalen ska
- avvisa talan i den del den avser Pilatus Holding,
  - i andra hand ogilla talan i den del den avser nämnda sökande,
  - ogilla talan såvitt avser Pilatus Bank, och
  - förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

III. Rättslig bedömning

A. Upptagande till sakprövning

- 31 ECB har med stöd av kommissionen gjort gällande att talan inte kan tas upp till prövning i den del den har lämnats in i den andra sökandens namn och ställe, eftersom detta bolag inte har visat att det har ett personligt och separat intresse av att det angripna beslutet ogiltigförklaras samt att det berörs direkt och personligen av nämnda beslut.
- 32 Sökandena har anfört att talan kan tas upp till prövning i den del den väckts av den andra sökanden, som är direkt majoritetsaktieägare i Pilatus Bank.
- 33 Tribunalen erinrar i detta avseende om att aktieägare i ett kreditinstitut vars tillstånd att utöva verksamhet i kreditinstitut har återkallats inte berörs direkt av beslutet om återkallande av tillståndet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 november 2019, ECB m.fl./Trasta Komerbanka m.fl., C-663/17 P, C-665/17 P och C-669/17 P, EU:C:2019:923, punkterna 107–115 och domslutet).

34 Som ECB och kommissionen har gjort gällande ska talan således avvisas i den del den har väckts av den andra sökanden.

B. Prövning i sak

35 Sökandena har anfört elva grunder till stöd för sin talan.

36 Den första grunden avser åsidosättande av artikel 14.5 i förordning nr 1024/2013 och av principen om god förvaltningssed. Den andra grunden avser oriktig bedömning av frågan om det fanns skäl att återkalla tillståndet. Genom den tredje grunden har sökandena gjort gällande att ECB inte utnyttjade sitt utrymme för skönsmässig bedömning eller att den utnyttjade detta utrymme på ett olämpligt sätt. Den fjärde grunden har anförts för att göra gällande att de relevanta omständigheterna inte granskades eller inte granskades opartiskt och objektivt. Den femte till den åttonde grunden avser åsidosättande av proportionalitetsprincipen, åsidosättande av principen om att ingen får dra fördel av sitt eget rättsstridiga handlande (*nemo auditur*), åsidosättande av rätten till oskuldspresumtion respektive åsidosättande av principen om likabehandling. Den nionde grunden avser åsidosättande av artikel 19 och skäl 75 i förordning nr 1024/2013 samt maktmissbruk. Den tionde grunden avser åsidosättande av rätten till försvar, särskilt rätten att yttra sig, och den elfte grunden avser åsidosättande av motiveringsskyldigheten.

1. Den första grunden: åsidosättande av artikel 14.5 i förordning nr 1024/2013 och av principen om god förvaltningssed

37 Sökandena har anfört att ECB inte fullgjorde sitt ansvar enligt artikel 14.5 i förordning nr 1024/2013 och att ECB åsidosatte artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna genom att göra det möjligt för MFSA att i praktiken återkalla ett tillstånd utan föreskrivet förfarande genom att anta direktiven av den 21 och den 22 mars 2018, i och med att ECB endast fastställde MFSA:s beslut.

38 Det angripna beslutet är rättsstridigt, eftersom det inte är ett verkligt beslut av ECB utan endast en bekräftelse av fullbordat faktum som MFSA ligger bakom.

39 Sökandena menar att ECB borde ha ingripit enligt artikel 6.5 c i förordning nr 1024/2013 och enligt dess skyldighet att säkerställa en hög tillsynsstandard så att efterlevnaden av berörda tillsynskrav, behörighetsfördelningen i fråga om beslut om återkallande av tillstånd och de grundläggande förfarandereglerna säkerställs, i synnerhet att alla banker verkligen behöver företrädas av sina egna företrädare gentemot tillsynsmyndigheten, i stället för att "företrädas" av en person som kontrolleras av denna myndighet.

40 ECB och kommissionen har tillbakavisat dessa argument.

41 Tribunalen erinrar först och främst om att ECB enligt artikel 4.1 a i förordning nr 1024/2013 har exklusiv befogenhet att ge tillstånd till kreditinstitut och återkalla kreditinstituts tillstånd i förhållande till alla kreditinstitut som är etablerade i de medlemsstater som har euron som valuta.

42 I artikel 14.5 i förordning nr 1024/2013 anges vidare att ECB i de fall som anges i tillämplig unionsrätt på eget initiativ efter samråd med den nationella behöriga myndigheten i den deltagande medlemsstat där kreditinstitutet är etablerat, eller på förslag från en sådan behörig myndighet, får återkalla ett kreditinstituts tillstånd.

- 43 MFSA har, såsom framgår av artikel 4.1 a och artikel 14.5 i förordning nr 1024/2013, inte befogenhet att återkalla kreditinstituts tillstånd, utan endast att vid behov föreslå ECB att återkalla ett sådant tillstånd.
- 44 Såsom tribunalen erinrar om ovan i punkterna 8 och 9 var det ECB som i enlighet med artikel 14.5 i förordning nr 1024/2013 beslutade att återkalla Pilatus Banks tillstånd på förslag av MFSA.
- 45 Tribunalen konstaterar vidare att även om MFSA hade överskridit sina befogenheter och antagit ett beslut om återkallande av tillstånd, skulle ett sådant beslut av en nationell behörig myndighet, till skillnad från det beslut som föranledde domen av den 19 december 2018, Berlusconi och Fininvest (C-219/17, EU:C:2018:1023), inte utgöra en åtgärd avseende inledande av förfarande, utredning och icke bindande förslag till det angripna beslutet och således inte göra detta beslut rättsstridigt (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 19 december 2018, Berlusconi och Fininvest, C-219/17, EU:C:2018:1023, punkt 44).
- 46 Det angripna beslutet kan inte heller bli rättsstridigt på grund av en eventuell rättsstridighet hos MFSA:s direktiv om moratorium och om utnämning av en behörig person, vilka anges ovan i punkterna 6 och 7, i och med att dessa direktiv inte heller utgör åtgärder avseende inledande av förfarande, utredning eller icke bindande förslag till det angripna beslutet.
- 47 MFSA:s aktuella direktiv är nämligen, även om de avser samma situation, andra beslut som inte har antagits med tillämpning av artikel 4.1 a i förordning nr 1024/2013.
- 48 Sökandenas argument ger därmed inte stöd för att det angripna beslutet ska anses ha antagits i strid med artikel 14.5 i förordning nr 1024/2013.
- 49 Tribunalen erinrar för det andra om att artikel 6.5 b i förordning nr 1024/2013, enligt vilken ECB enligt sökandena borde ha ingripit, föreskriver att ECB närsomhelst, i de fall det är nödvändigt för att säkerställa en enhetlig tillämpning av hög tillsynsstandard, får besluta att själv direkt utöva alla relevanta befogenheter för ett eller flera kreditinstitut.
- 50 Artikel 6.5 b i förordning nr 1024/2013 ger ECB rätt att besluta att själv direkt utöva alla relevanta befogenheter i förhållande till ett kreditinstitut, men den påför emellertid inte ECB någon skyldighet att själv utöva den direkta tillsynen över ett kreditinstitut.
- 51 Av detta följer att ECB kan besluta att ingripa med stöd av artikel 6.5 b i förordning nr 1024/2013 om och när den anser att dess ingripande är nödvändigt för att förhindra att de behöriga nationella myndigheterna tillämpar höga tillsynsstandarder på ett inkonsekvent sätt.
- 52 I det nu aktuella fallet har sökandena inte visat att avsaknaden av ingripande från ECB ledde till en inkonsekvent tillämpning av en hög tillsynsstandard, och därför kan ECB inte klandras för att den inte ingripit enligt artikel 6.5 b i förordning nr 1024/2013 och enligt en påstådd skyldighet att säkerställa en hög tillsynsstandard.
- 53 Det angripna beslutet är följaktligen inte rättsstridigt på grund av att ECB inte beslutade att själv utöva direkt tillsyn över Pilatus Bank.
- 54 Mot bakgrund av det ovan anförda kan sökandenas argument inte ge stöd för att det angripna beslutet ska anses ha antagits i strid med artikel 14.5 och artikel 6.5 c i förordning nr 1024/2013.

- 55 När det för det tredje gäller åsidosättande av principen om god förvaltningssed, har sökandena bara anfört att ECB åsidosatte deras rätt att få sina angelägenheter behandlade opartiskt, rättvist och inom skälig tid genom att i praktiken låta MFSA återkalla tillståndet utan föreskrivet förfarande.
- 56 Sökandena har inte underbyggt sin anmärkning om åsidosättande av principen om god förvaltningssed med specifika argument utan bara nämnt denna princip, och därför anser tribunalen att denna anmärkning inte kan upptas till sakprövning med tillämpning av artikel 21 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol, vilken är tillämplig på förfaranden vid tribunalen enligt artikel 53 första stycket i samma stadga och artikel 76 d i rättegångsreglerna.
- 57 Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den första grunden.

2. Den andra grunden: oriktig bedömning av huruvida det fanns skäl att återkalla tillståndet

- 58 Sökandena har anfört att ECB gjorde en oriktig bedömning i det angripna beslutet när den grundade återkallandet av tillståndet på att åtal hade väckts mot Ali Sadr för ekonomiska brott.
- 59 Sökandena har gjort gällande att ECB inte kunde grunda sig enbart på ett pressmeddelande från de amerikanska myndigheterna, i synnerhet eftersom det angavs i pressmeddelandet att alla påståenden om de faktiska omständigheterna i meddelandet var att betrakta som anklagelser.
- 60 Sökandena anser dessutom att ECB inte granskade de gärningar som beskrivits i åtalet och inte heller framhöll deras allmänna karaktär. De har särskilt anfört att ECB inte beaktade den omständigheten att det rörde sig om ett åtal för överträdelse av bestämmelser om amerikanska sanktioner mot Islamiska republiken Iran, samtidigt som det beteende som lades Ali Sadr till last inte var rättsstridigt i ett unionsrättsligt perspektiv.
- 61 ECB och kommissionen har bestritt dessa argument.
- 62 Tribunalen vill först erinra om de tillämpliga bestämmelserna i fråga om återkallande av tillstånd och om motiveringen i det angripna beslutet angående förekomsten av ett skäl att återkalla tillståndet, för att sedan pröva huruvida ECB, såsom sökandena har gjort gällande, gjorde en oriktig bedömning i detta avseende.
- 63 I och med att aktieägaren och kreditinstitutet är två skilda personer, finns det för det första skäl att inledningsvis undersöka om en omständighet som rör en aktieägare i ett kreditinstitut kan vara relevant för ett tillsynsbeslut rörande detta institut, såsom ett återkallande av kreditinstitutets tillstånd.
- 64 Först och främst anges det i artikel 4.1 a och artikel 14.5 i förordning nr 1024/2013, som antogs för att säkerställa kreditinstitutets säkerhet och sundhet och stabiliteten i det finansiella systemet inom unionen och inom varje medlemsstat (artikel 1 första stycket i förordningen), att ECB ska ha befogenhet att ge tillstånd till kreditinstitut och återkalla kreditinstituts tillstånd i de fall som föreskrivs i tillämplig unionsrätt.

- 65 Att ge tillstånd på förhand för att starta verksamhet som kreditinstitut är såsom anges i skäl 20 i förordning nr 1024/2013, en viktig tillsynsteknik för att säkerställa att sådan verksamhet endast utförs av aktörer med en sund ekonomisk bas, en organisation som kan hantera de särskilda riskerna med inlåning och kreditgivning, samt lämpligheten hos den ledning som utövar verksamheten.
- 66 Enligt artikel 4.3 i förordning nr 1024/2013 ska ECB vidare, för att utföra de uppgifter som ECB tilldelats och med målet att säkerställa hög tillsynsstandard, tillämpa all tillämplig unionsrätt och, när denna unionsrätt utgörs av direktiv, den nationella lagstiftning som införlivar dessa direktiv.
- 67 Tribunalen konstaterar vidare att det anges i artikel 14.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 2013, s. 338), att de behöriga myndigheterna ska neka auktorisation att inleda verksamhet i ett kreditinstitut om de med hänsyn till behovet av sund och ansvarsfull ledning av kreditinstitutet bedömer att lämpligheten hos aktieägare eller medlemmar inte är tillfredsställande, särskilt om kriterierna i artikel 23.1 i det direktivet inte har iakttagits.
- 68 I artikel 23.1 i direktiv 2013/36 anges vilka kriterier som vara uppfyllda för att en aktieägare som vill förvärva ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut ska betraktas som lämplig mot bakgrund av syftet att säkerställa sund och ansvarsfull ledning av kreditinstitutet och med beaktande av den tilltänkta förvärvarens sannolika påverkan på det berörda kreditinstitutet. Dessa kriterier inbegriper ett kriterium om den tilltänkte förvärvarens anseende.
- 69 Kriteriet om förvärvarens anseende i artikel 23 i direktiv 2013/36 återfinns i maltesisk rätt i artikel 13 A.9 i Banking Act (banklag, kapitel 371 i Maltas lagar) av den 15 november 1994, med samma formulering som i direktivet.
- 70 Enligt artikel 18 i direktiv 2013/36 kan de behöriga myndigheterna återkalla en auktorisation om ett kreditinstitut inte längre uppfyller villkoren för att beviljas auktorisation.
- 71 Det följer av en samlad läsning av de bestämmelser som anges ovan i punkterna 64–70 att de kriterier som tilltänkta förvärvare måste uppfylla för att få förvärva ett kvalificerat innehav, däribland kriteriet om gott anseende, ska tillämpas på den bedömning av aktieägarnas ställning som görs i syfte att återkalla ett tillstånd att utöva verksamhet som kreditinstitut.
- 72 Detta innebär att ett tillstånd att utöva verksamhet i kreditinstitut kan återkallas av de behöriga myndigheterna om dessa myndigheter, med beaktande av nödvändigheten av att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av kreditinstitutet och upprätthålla ett sunt finansiellt system inom unionen och inom varje medlemsstat, inte anser sådana aktieägares eller delägares lämplighet vara tillfredsställande som sannolikt kan ha en inverkan på kreditinstitutet, bland annat på grund av de inte har ett gott anseende.
- 73 Tribunalen framhåller också att gott anseende inte är ett juridiskt fastställt begrepp. Artikel 23.1 i direktiv 2013/36 innehåller inte någon uttömmande definition av begreppet eller någon förteckning över beteenden som kan omfattas av begreppets tillämpningsområde. Det innebär att de behöriga myndigheterna i varje enskilt fall måste undersöka om kriteriet om gott anseende uppfylls av en tilltänkt förvärvare av ett kvalificerat aktieinnehav i ett kreditinstitut, och härvid

beakta de relevanta omständigheterna, de skäl som ligger till grund för detta kriterium och de mål som kriteriet är avsett att säkerställa. Rättssäkerhetsprincipen hindrar således inte att nämnda myndigheter har ett utrymme för skönsmässig bedömning vid tillämpningen av detta kriterium.

- 74 Vid tolkningen av en unionsbestämmelse är det dessutom enligt fast rättspraxis inte bara lydelsen som ska beaktas, utan också sammanhanget och de mål som eftersträvas med de föreskrifter som bestämmelsen ingår i (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 juni 2005, VEMW m.fl., C-17/03, EU:C:2005:362, punkt 41 och där angiven rättspraxis).
- 75 För det första anges det i punkt 10.9 i de gemensamma riktlinjerna för bedömning av förvärv och ökning av kvalificerade innehav i den finansiella sektorn, vilka har antagits av Europeiska bankmyndigheten (EBA), Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), dels att en tilltänkt förvärvare ska anses ha gott anseende om det inte föreligger någon tillförlitlig bevisning för motsatsen och om den berörda tillsynsmyndigheten inte har några rimliga skäl att tvivla på den tilltänkte förvärvarens anseende, dels att alla tillgängliga relevanta uppgifter ska beaktas vid bedömningen.
- 76 I vanligt språkbruk hänför sig gott anseende för det andra till egenskaperna hos en person som rättar sig efter lagar och vad som är brukligt samt till vilket anseende personen har hos allmänheten när det gäller denna förmåga och personens beteende.
- 77 En persons anseende är således inte bara beroende av personens beteende, utan även av hur andra uppfattar detta beteende.
- 78 För det tredje ska det framhållas att syftet med att bedöma huruvida aktieägare i kreditinstitut har gott anseende är att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av kreditinstitutet, säkerställa att kreditinstitutets ägare alltid är lämpliga och finansiellt sunda och således upprätthålla ett sunt finansiellt system inom unionen och inom varje medlemsstat (skälen 16, 17 och 22 i förordning nr 1024/2013).
- 79 Allmänhetens och bankmarknadsaktörernas förtroende för kreditinstitutet har en avgörande betydelse för att de mål som eftersträvas med regelverket där artikel 23.1 i direktiv 2013/36 ingår ska uppnås. Om ett sådant förtroende går förlorat kan ett kreditinstitut gå miste om finansiering vilket kan ge upphov till en risk inte bara för det aktuella kreditinstitutet, utan även för det finansiella systemet inom unionen och inom varje medlemsstat.
- 80 Vid bedömningen av huruvida kreditinstitutets aktieägare har ett gott anseende ska hänsyn tas till i vilken mån deras beteende är förenligt med tillämpliga lagar och förordningar samt till vilket anseende de har hos allmänheten och hos aktörerna på finansmarknaderna samt till hur dessa uppfattar detta beteende.
- 81 Tribunalen erinrar för det tredje om att ECB i det angripna beslutet fann att Pilatus Bank inte längre uppfyllde villkoren för att beviljas tillstånd att utöva verksamhet i kreditinstitut och att denna situation inte kunde avhjälpas på grund av att denna sökandes anseende och affärsmodell hade lidit oåterkallelig skada.
- 82 ECB erinrade först och främst om att Ali Sadr indirekt ägde 100 procent av kapitalet och rösträtterna i Pilatus Bank.

- 83 ECB framhöll sedan att det framgick av ett pressmeddelande publicerat den 19 mars 2018 av Förenta staternas justitieministerium att Ali Sadr hade gripits i Förenta staterna beträffande sex åtalspunkter som rörde hans påstådda deltagande i ett system genom vilket ungefär 115 miljoner amerikanska dollar, som betalats ut för att finansiera ett bostadskomplex i Venezuela, hade förskingrats till förmån för enskilda iranier och iranska företag, och att han hade frigivits mot borgen efter att ha överlämnat sina pass och resehandlingar och stod under elektronisk övervakning.
- 84 ECB angav också att åtalet i fråga hade väckt stor uppmärksamhet i internationella medier och föranlett negativa tidningsartiklar om Pilatus Bank, vilket fått till följd att den sistnämndas anseende allvarligt hade skadats, inte minst på grund av brottsmisstankarna från Förenta staternas distriktsåklagare för södra New York, enligt vilka vissa medel som användes för att bilda och finansiera nämnda sökande år 2013 hade ett olagligt ursprung med anknytning till projektet i Venezuela.
- 85 ECB ansåg då, samtidigt som den beaktade oskuldspresumtionen och den omständigheten att vad som lades honom till last bara var påståenden, att åtalet mot honom var av den arten att det väckte allvarliga tvivel om hans integritet som aktieägare i Pilatus Bank.
- 86 ECB påpekade också att en aktieägars integritet enligt de gemensamma riktlinjer som anges ovan i punkt 75 ska bedömas i varje enskilt fall och att det inte enbart är en lagkraftvunnen fällande dom som kan undergräva denna integritet, utan att det finns anledning att beakta alla uppgifter som härrör från trovärdiga och tillförlitliga källor. Den berörda personens anseende, och därmed det berörda kreditinstitutet, kan således påverkas av pågående straffrättsliga förfaranden, i synnerhet när det rör sig om ansvar för vissa brott, såsom bedrägeri och ekonomisk brottslighet, däribland penningtvätt.
- 87 ECB angav också att aktieägarstrukturen i Pilatus Bank var särskilt relevant i det nu aktuella fallet, eftersom denna struktur innebar att Ali Sadr ytterst var den enda aktieägare som kontrollerade nämnda sökande.
- 88 ECB menade att Ali Sadr, i egenskap av innehavare av ett kvalificerat andelsinnehav som gav honom kontrollen över Pilatus Bank, inte längre hade den ställning som krävdes enligt artikel 14.2 och artikel 23.1 a i direktiv 2013/36 och de nationella införlivandebestämmelserna till dessa bestämmelser, och därför slog ECB fast att nämnda sökande inte längre kunde anses uppfylla de villkor på vilka denna sökande hade beviljats tillstånd.
- 89 ECB redogjorde också i detalj för skälen till att det var tillräckligt att lagföring pågick för att ifrågasätta den berörda aktieägarens anseende inom ramen för en tillsyn vars syfte, till skillnad från straffrättsliga förfaranden, är att förekomma och förebygga risker, inte att straffa någon.
- 90 ECB menar att tillsynen kräver en framförhållning som tar hänsyn till finansmarknadernas beroende av allmänhetens förtroende för finansmarknadsaktörerna, och att det därför var motiverat att beakta åtalet mot Ali Sadr. ECB ansåg nämligen att åtalet direkt undergrävde anseendet för Pilatus Banks enda aktieägare i allmänhetens ögon, trots avsaknaden av en lagkraftvunnen fällande dom.

- 91 Så var fallet i synnerhet då det aktuella åtalet i detta fall påverkade anseendet för Pilatus Bank i sig. Detta ledde till ett ogynnsamt stämningssläge på marknaden vilket framgick av det stora antalet ansökningar om uttag av insatta medel som inkom efter det att åtalet hade väckts, motsvarande mer än 40 procent av de sammanlagda insatta medlen i nämnda sökandes balansräkning, men även till att förbindelserna med korrespondentbanker upphörde.
- 92 Åtalet mot Ali Sadr var för övrigt en av faktorerna bakom den försämrade riskkvot som ett kreditvärderingsinstitut fastställt för hela den maltesiska banksektorn, vilket framgick av att detta åtal var en av de faktorer som nämndes i bedömningsrapporten från detta värderingsinstitut.
- 93 ECB grundade sig dessutom på en skrivelse från den främste låntagaren i Pilatus Bank, i vilken låntagaren ansökte om att få återbetala sitt lån i förtid. Lånet motsvarade 90 procent av nämnda sökandes utlåning och gjorde denna låntagare till den främsta inkomstkällan för Pilatus Bank.
- 94 ECB beaktade också den omständigheten att tre låntagare, vars lån hörde till de återstående 10 procenten av lånen, motsvarande fem lån, hade upphört att betala amorteringar och ränta, medan de två andra hade begärt att få lösa sina lån i förtid.
- 95 Det angripna beslutet motiverades alltså uttryckligen med de olika skäl som beskrivs ovan i punkterna 81–94, vilka undergrävde syftet att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av detta kreditinstitut liksom syftet att upprätthålla det finansiella systemet inom unionen och inom varje medlemsstat.
- 96 Tribunalen ska för det fjärde pröva huruvida det aktuella åtalet i det nu aktuella fallet, som vilar på lagstiftning i ett tredjeland och som riktar sig till en aktieägare som indirekt kontrollerar hela Pilatus Bank och avser ekonomisk brottslighet av en viss svårighetsgrad, kunde påverka aktieägarens anseende så att det äventyrade kreditinstitutets ekonomiska ställning och soliditeten i det finansiella systemet inom unionen och inom varje medlemsstat.
- 97 Tribunalen konstaterar för det första, vad gäller sökandenas argument, att det angripna beslutet vilar på en oriktig bedömning i den del ECB grundade återkallandet av tillståndet på att åtal hade väckts mot Ali Sadr avseende ekonomisk brottslighet, att ECB ansåg att åtalet kunde väcka tvivel i fråga om anseende och ställning för en aktieägare som hade ett kvalificerat andelsinnehav i ett kreditinstitut i den mening som avses i artikel 23 direktiv 2013/36 och därmed i frågan om kreditinstitutet hade en sund och ansvarsfull ledning.
- 98 ECB underströk att sådant tvivel, mot bakgrund av de särskilda egenskaperna hos bankmarknaden, vilken i hög grad är beroende av att det finns ett förtroende hos ett kreditinstituts insättare och partner, och mer allmänt hos allmänheten, skulle anses vara tillräckligt för att motivera att behöriga myndigheter överväger att vidta åtgärder för att begränsa följderna av ett sådant åtal för ledningen av det aktuella kreditinstitutet och soliditeten i det finansiella systemet inom unionen och inom varje medlemsstat.
- 99 Beslutet om återkallande motiverades närmare bestämt av de konkreta negativa effekter som åtalet mot den aktieägare som indirekt hade den fulla kontrollen över Pilatus Bank hade fått på aktieägares och Pilatus Banks anseende, på allmänhetens förtroende för denna sökande och, följaktligen, på den sunda karaktären hos dess ledning och soliditeten i det finansiella systemet inom unionen och inom varje medlemsstat.

- 100 Några av de effekter som ECB identifierade var det ansevärliga antalet ansökningar om uttag av insatta medel som åtalet hade medfört, motsvarande mer än 40 procent av de sammanlagda insatta medlen i Pilatus Banks balansräkning, att förbindelserna med korrespondentbanker upphörde och att de främsta låntagarna sade upp sina avtal med Pilatus Bank, men också den försämrade riskkvot som fastställts av ett kreditvärderingsinstitut för hela den maltesiska banksektorn.
- 101 Tribunalen konstaterar att ett åtal mot en aktieägare som indirekt innehar en kvalificerad ägarandel i ett kreditinstitut visserligen inte i sig är tillräckligt för att undergräva kreditinstitutets anseende. En negativ uppfattning om detta anseende hos allmänheten samt hos kreditinstitutets kunder och partner, till följd av ett sådant åtal, förutsatt att detta är styrkt med stöd av konkreta omständigheter, kan emellertid ändå motivera ett återkallande av det berörda kreditinstitutets tillstånd såvitt denna negativa uppfattning kan medföra en risk för nämnda kreditinstitut och för hela bankmarknaden.
- 102 Vikten av att allmänheten har förtroende för aktörerna på bankmarknaden gör det nämligen skäligt att beakta hur allmänheten uppfattar anseendet för en aktieägare som är föremål för åtal med hänsyn till vilka syften som eftersträvas med tillsynen, eftersom den är avsedd att bidra till att förverkliga målet att upprätthålla soliditet i det finansiella systemet inom unionen och inom varje medlemsstat.
- 103 Tribunalen påpekar för det andra, vad beträffar sökandenas argument att ECB inte beaktade vilken betydelse åtalet hade för den sunda och ansvarsfulla ledningen av Pilatus Bank, att marknadens uppfattning om anseendet är en aspekt som ska fastställas med utgångspunkt i de objektiva omständigheterna i det aktuella fallet.
- 104 Tribunalen understryker i detta avseende att sökandena inte har bestritt att åtalet mot huvudaktieägaren i Pilatus Bank fick en negativ inverkan på bedömningen av riskkvoten för hela den maltesiska banksektorn, vilken fastställts av ett kreditvärderingsinstitut, och ledde till att insatta medel togs ut och förbindelser med korrespondentbanker upphörde samt till att de främsta låntagarna sade upp sina avtal.
- 105 Sökandena har endast anfört att åtalet i fråga fick en begränsad inverkan och att uttagen av insatta medel var mycket begränsade.
- 106 Det framgår av bevis som ECB lagt fram som svar på tribunalens åtgärd för processledning att Pilatus Banks ställning försämrades avsevärt efter åtalet mot Ali Sadr.
- 107 Pilatus Bank förlorade i synnerhet merparten av sin låneportfölj och därmed sin förmåga att generera intäkter, såsom angavs i det angripna beslutet och såsom framgår av den främsta låntagarens ansökan om uppsägning av lånet, men även av MFSA:s beslut att tillåta Pilatus Bank att medge förtida återbetalning av detta lån, vilka har lagts fram av ECB.
- 108 Pilatus Bank hade också mottagit ett betydande antal ansökningar om uttag från insättare, såsom angavs i det angripna beslutet och såsom framgår av de ansökningar om avslutande av konton och överföring av motsvarande medel från flera insättare, som ECB har lagt fram.

- 109 Att Pilatus Bank hade kapitaliserings- och likviditetssvårigheter medgavs också av direktionens ledamöter i en skrivelse till den behöriga personen av den 10 maj 2018, liksom att tre insättare hade ansökt om uttag av insatta medel, vilka ansökningar har lagts fram av ECB. I denna skrivelse förutspådde direktionen till och med en återbetalning till alla insättare inom rimlig tid.
- 110 Även om det vore så, som sökandena har anfört, att uttagen av insatta medel var mer begränsade än vad ECB ansåg, är de övriga fastställda effekterna för övrigt tillräckliga för att visa att det aktuella åtalet, i och med att det skadat anseendet för den enda aktieägaren i Pilatus Bank i allmänhetens ögon, har fått betydande negativa effekter med avseende på denna sökandes sunda ledning och sundheten i det finansiella systemet inom unionen och inom varje medlemsstat.
- 111 Åtalet mot Ali Sadr påverkade följaktligen hans personliga anseende och Pilatus Banks anseende, i vilken han var den enda aktieägaren, och ledde till en rad negativa effekter som undergrävde sundheten i det finansiella systemet inom unionen och inom varje medlemsstat. Därför kan tribunalen inte godta sökandenas argument, att ECB inte beaktade det aktuella åtalets inverkan med avseende på Pilatus Banks sunda och ansvarsfulla ledning.
- 112 Det framgår nämligen ovan av punkterna 99–111 att ECB grundade sig på en rad på varandra följande omständigheter och negativa effekter efter det aktuella åtalet, vilka på objektiv grund visar att kunderna hade en negativ uppfattning om aktieägarens anseende och saknade förtroende för Pilatus Bank till följd av åtalet. Dessa effekter gav upphov till en risk för nämnda sökande och för det finansiella systemet inom unionen och inom varje medlemsstat.
- 113 Med hänsyn till att det var nödvändigt att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av kreditinstitut och upprätthålla ett sunt finansiellt system inom unionen och inom varje medlemsstat, gjorde ECB en riktig bedömning när den fann att aktieägarens dåliga anseende på bankmarknaden på grund av åtalet mot Ali Sadr och uppfattningen om hans anseende bland insättare och låntagare i nämnda sökande till följd av detta åtal, vilket fick omfattande negativa följder för den sistnämndas ställning, motiverade ett återkallande av Pilatus Banks tillstånd att driva verksamhet i kreditinstitut.
- 114 Tribunalen konstaterar för det tredje, beträffande sökandenas argument att ECB borde ha granskat det beteende som lades Ali Sadr till last i det aktuella åtalet och de faktiska omständigheterna, att ECB inte har några förundersökningsbefogenheter och inte kan ingripa i den verksamhet som bedrivs av myndigheter med sådana befogenheter. Det skulle strida mot syftet med artikel 4.1 a och artikel 14.5 i förordning nr 1024/2013 samt med artikel 14.2 och artikel 23 i direktiv 2013/36, vilka förutsätter en skyndsam och effektiv förebyggande reaktion, att kräva att ECB kontrollerar de faktiska omständigheterna i en stämningsansökan innan den vidtar åtgärder avsedda att begränsa risker för marknaden som genereras av ett kreditinstitut vars aktieägare misstänks för ekonomisk brottslighet och vilka risker redan har gett upphov till negativa effekter.
- 115 Tribunalen understryker att sökandena inte har bestritt de faktiska omständigheter som ligger till grund för åtalet utan endast anfört att de inte är rättsstridiga enligt unionsrätten och att det finns skäl att tvivla på att de är rättsstridiga enligt lagstiftningen i det berörda tredjelandet.
- 116 Med hänsyn till att de konkreta negativa effekter som redan visat sig för Pilatus Bank och för den maltesiska banksektorn, kan ECB emellertid inte klandras för att den inte beaktade den omständigheten att det aktuella åtalet avsåg överträdelse av amerikanska bestämmelser om

- sanktioner mot Islamiska republiken Iran, samtidigt som det påtalade beteendet eventuellt inte är rättsstridigt sett ur ett unionsrättsligt perspektiv eller på grund av att det rör sig om rent tekniska överträdelser om vilka tvivel skulle kunna föreligga.
- 117 Även om det vore så att det handlande som motiverade åtalet mot Ali Sadr i Förenta staterna inte är rättsstridigt enligt unionsrätten eller ens enligt lagstiftningen i det berörda tredjelandet, var den viktigaste aspekten i ECB:s bedömning, såsom ECB angav på sidan 8 i det angripna beslutet, i själva verket inte huruvida åtalspunkterna i den aktuella stämningsansökan var välgrundade, en fråga som för övrigt faller utanför ECB:s befogenhet, utan vilka följer åtalet fick för Ali Sadrs anseende, för Pilatus Banks ställning och för hela bankmarknaden.
- 118 ECB:s bedömning avsåg nämligen huruvida aktieägaren i Pilatus Bank hade ett gott anseende, i allmänhetens ögon, och det var åtalet mot denna aktieägare som de berörda aktörerna reagerade på, utan att ta hänsyn till huruvida det var välgrundat enligt lagstiftningen i det berörda tredjelandet eller enligt unionsrätten.
- 119 I ett sådant fall ankommer det emellertid på ECB att i förekommande fall beakta alla uppgifter som lagts fram inom ramen för det administrativa förfarandet och som skulle kunna visa att ett sådant åtal inte påverkar det berörda kreditinstitutets anseende eller ledning och som eventuellt skulle kunna vara följden av att åtalet är oskäligt eller uppenbart ogrundat.
- 120 Av samma skäl, och tvärtemot vad sökandena har gjort gällande, kan tribunalen för det fjärde inte heller anse att ECB genom det angripna beslutet erkände eller beslutade om verkställighet av Förenta staternas sanktioner mot aktörer som bedriver handel med Iran i den mening som avses i artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 2271/96 av den 22 november 1996 om skydd mot följderna av tillämpning av extraterritoriell lagstiftning som antas av ett tredjeland, och åtgärder som grundar sig på eller är en följd av denna lagstiftning (EGT L 309, 1996, s. 1), i dess senaste lydelse enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1100 av den 6 juni 2018 om ändring av bilagan till förordning nr 2271/96 (EUT L 199 I, 2018, s. 1).
- 121 Sökandena har för det femte anfört att de effekter som fastställdes i det angripna beslutet inte enbart var en följd av det aktuella åtalet, utan även av tillsynsåtgärder som vidtogs av MFSA till följd av åtalet.
- 122 Oavsett vilka effekter MFSA:s åtgärder fick, kan ECB inte klandras för att den drog slutsatserna av de negativa effekter för Pilatus Banks ledning och för bankmarknaden som redan hade uppstått till följd av åtalet i fråga och återkallade nämnda sökandes tillstånd.
- 123 För det sjätte har det, tvärtemot vad sökandena anser, ingen betydelse att Ali Sadrs sannolika påverkan tillfälligt var upphävd då det angripna beslutet antogs, i och med de tillsynsåtgärder som MFSA:s vidtog till följd av att hans rösträtt hade upphävts.
- 124 MFSA:s åtgärder var nämligen av tillfällig karaktär och därför kunde de inte varaktigt undanröja den berörda aktieägarens påverkan på Pilatus Banks ledning.
- 125 Det angripna beslutet motiverades dessutom inte enbart av de risker som den berörda aktieägaren kunde innebära för Pilatus Banks ledning, utan även av den omständigheten att det aktuella åtalet redan fått konkreta negativa effekter på Pilatus Banks anseende och sunda ledning, oavsett eventuella beslut av denna aktieägare.

- 126 Tribunalen kan således inte godta sökandenas argument, att ECB inte tog hänsyn till att den berörda aktieägarens sannolika påverkan på Pilatus Bank hade upphävts, vilket innebar att aktieägarens anseende inte var relevant.
- 127 Sökandenas påståenden, att åtalet mot Ali Sadr inte hade någon koppling till Pilatus Bank och att de relevanta omständigheterna hänför sig till tiden innan Pilatus Bank bildades, är för det sjunde verkningslösa, med hänsyn till de konkreta negativa effekter för Pilatus Bank som fastställdes i det angräpnade beslutet.
- 128 Sökandena kan för det åttonde inte vinna framgång med argumentet att hänvisningen till uttag av insatta medel inte är relevant i och med att tillståndet återkallades på grund av Ali Sadrs ställning som aktieägare som indirekt kontrollerade Pilatus Bank, inte på grund av likviditetsbrist eller otillräckliga egna medel, eftersom nämnda uttag identifierades som konkreta negativa följder av Pilatus Banks problem med anseendet och ledningen och dessa problem uppstod i samband med åtalet avseende denna indirekta aktieägare, inte för att fastställa att det förelåg en risk för likviditetsbrist eller otillräckliga egna medel.
- 129 Artikel 14.2 i direktiv 2013/36, jämförd med artikel 18 i samma direktiv, innebär för det nionde, tvärtemot vad sökandena har gjort gällande, att de kriterier som används för att bedöma huruvida förvärv av ett kvalificerat andelsinnehav i ett kreditinstitut ska tillåtas även kan tillämpas för att bedöma huruvida ett tillstånd för att utöva verksamhet i kreditinstitut kan beviljas eller återkallas, i enlighet med vad som slås fast ovan i punkt 71.
- 130 ECB kan således inte klandras för att den till stöd för tolkningen av begreppet anseende grundade sig på EBA:s riktlinjer för förvärv av kvalificerade innehav till stöd för sitt resonemang.
- 131 Det framgår emellertid inte av de bestämmelser som avses ovan i punkt 130 eller av bestämmelserna i direktiv 2013/36 att förfarandet för återkallande av ett tillstånd ska underordnas samma krav som förfarandet för godkännande av ett kvalificerat andelsinnehav.
- 132 I motsats till vad sökandena har gjort gällande är det angräpnade beslutet således inte felaktigt för att det antogs efter ett förfarande för återkallande av tillstånd som inte uppfyllde de krav, bland annat i fråga om frister, som föreskrivs för förfarandet för godkännande av kvalificerade andelsinnehav, eftersom dessa krav inte kan tillämpas analogt på förfarandet för återkallande av tillstånd, för vilket sådana krav inte föreskrivs.
- 133 Tribunalen underkänner således samtliga sökandens argument om att det angräpnade beslutet vilar på en oriktig bedömning i den del ECB grundade återkallandet av tillståndet på förekomsten av ett åtal mot Ali Sadr avseende ekonomisk brottslighet, mot bakgrund av samtliga omständigheter som ECB angav i det angräpnade beslutet för att fastställa dels att aktieägaren i Pilatus Bank inte hade ett gott anseende, bland annat mot bakgrund av den berörda allmänhetens uppfattning om honom, dels att denna uppfattning fått negativa följder för Pilatus Bank.
- 134 Talan kan följaktligen inte bifallas såvitt avser den andra grunden.

3. Den tredje grunden: ECB utnyttjade inte sitt utrymme för skönsmässig bedömning eller utnyttjade detta på ett olämpligt sätt

- 135 Sökandena har gjort gällande att det angräpnade beslutet är oriktigt, eftersom ECB inte utnyttjade sitt utrymme för skönsmässig bedömning eller utnyttjade detta utrymme på ett olämpligt sätt.

- 136 Sökandena har angett att den omständigheten att ECB beslutade att återkalla tillståndet innebär att ECB inte ansåg sig ha något utrymme för skönsmässig bedömning, att ECB endast fastställde ett av MFSA fullbordat faktum och att ECB ändrade uppfattning efter att först ha slagit fast att det inte var motiverat att återkalla tillståndet.
- 137 ECB och kommissionen har tillbakavisat dessa argument.
- 138 Tribunalen framhåller först och främst att den omständigheten att ECB beslutade att återkalla tillståndet och den omständigheten att ECB antog MFSA:s förslag inte visar att ECB inte utnyttjade sitt utrymme för skönsmässig bedömning.
- 139 Tribunalen konstaterar vidare att ECB, såsom framgår av sidorna 5–12 i det angripna beslutet, gjorde en egen ingående bedömning av Pilatus Banks ställning och inte endast drog slutsatser utifrån MFSA:s beslut.
- 140 Tvärtemot vad sökandena har anfört kan ECB därmed inte klandras för att ha fastställt ett av MFSA fullbordat faktum och inte ha utnyttjat sitt utrymme för skönsmässig bedömning.
- 141 Även om det antas att ECB skulle ha ändrat uppfattning under det administrativa förfarandet, är detta slutligen inte något som visar att ECB inte utnyttjade sitt utrymme för skönsmässig bedömning eller gjorde detta på ett olämpligt sätt.
- 142 Tvärtom bekräftar snarare den omständigheten att ECB övervägde olika lösningar, för det fall att detta kan fastställas, att ECB faktiskt gjorde en bedömning och inte bara drog slutsatser utifrån MFSA:s beslut.
- 143 Sökandena har således inte visat att ECB inte använde sig av sitt utrymme för skönsmässig bedömning eller att ECB gjorde det på ett olämpligt sätt.
- 144 Talan kan således inte vinna bifall på den tredje grunden.

4. Den fjärde grunden: De relevanta omständigheterna granskades inte och var inte föremål för en opartisk och objektiv bedömning

- 145 Sökandena har anfört att ECB inte granskade de relevanta omständigheterna på ett opartiskt och objektivt sätt, eftersom den inte bedömde den verkliga effekten av åtalet mot Ali Sadr på Pilatus Banks anseende eller gjorde åtskillnad mellan de aktuella omständigheterna och effekterna av MFSA:s åtgärder och ECB:s offentliga uttalanden, i och med att det angripna beslutet grundades på MFSA:s slutsatser vilka grundades på preliminära och mycket ungefärliga anklagelser från amerikanska brottsbekämpande myndigheter.
- 146 ECB och kommissionen har tillbakavisat dessa argument.
- 147 Tribunalen behöver i detta avseende bara konstatera att sökandena till stöd för den fjärde grunden endast har upprepat samma argument som anförts till stöd för den andra grunden.
- 148 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den fjärde grunden, av samma skäl som de som anges ovan i punkterna 62–134.

5. Den femte grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen

- 149 Sökandena har gjort gällande att det angripna beslutet strider mot proportionalitetsprincipen i den del övervägandena rörande proportionalitet inte har någon anknytning till skälet till att tillståndet återkallades, det vill säga åtalet mot Ali Sadr i Förenta staterna, eftersom denna aktieägares relativa inflytande inte var skäl att medge att åtalet mot honom utgjorde en risk för ledningen av Pilatus Bank och eftersom ECB inte på ett lämpligt sätt övervägde andra mindre ingripande lösningar än att återkalla tillståndet.
- 150 ECB och kommissionen har tillbakavisat dessa argument.
- 151 I det angripna beslutet angav ECB först och främst att syftet med att återkalla tillståndet var att få ett slut på Pilatus Bank lagöverträdelser och att förhindra skada för insättare och andra fordringsägare i denna bank samt för hela den nationella banksektorn, vilken skulle kunna bli följden om huvudaktieägaren i Pilatus Bank förlorade sin ställning som huvudaktieägare.
- 152 ECB ansåg att det inte fanns några realistiska chanser, mot bakgrund av balansräkningen och skadorna på Pilatus Banks anseende, att en försäljning av denna bank till tredje man skulle bli framgångsrik, inte minst på grund av att sökanden högst sannolikt saknade franchisevärde.
- 153 ECB angav att den hade beaktat Pilatus Banks försämrade kapital och likviditet, kopplat till att denna banks anseende hade skadats mot bakgrund av den negativa mediebevakning som den varit föremål för. ECB grundade sig på uppgifter som den behöriga personen hade lagt fram på begäran av MFSA och som visade att Pilatus Bank inte var bärkraftig.
- 154 ECB stödde sig även på en skrivelse från Pilatus Banks främsta låntagare som, mot bakgrund av de omständigheter som framkommit bland annat i stämningsansökan, ansökte om att få lösa ett lån i förtid, ett lån som motsvarade 90 procent av Pilatus Banks låneavtal och följaktligen utgjorde den främsta inkomstkällan för denna bank.
- 155 ECB tog också hänsyn till den omständigheten att av de återstående 10 procenten av Pilatus Banks låneavtal, vilket motsvarade fem lån, var det tre låntagare som hade upphört att betala amorteringar och ränta, medan de två andra hade ansökt om att få lösa sina lån i förtid.
- 156 ECB underströk vidare att Pilatus Banks chanser till återfinansiering framstod som mycket begränsade, i och med att dess låneportfölj hade minskat från 159 miljoner euro i mars 2017 till 66 miljoner euro i mars 2018, att den hade varit föremål för negativ mediebevakning på grund av åtalet mot Ali Sadr och på grund av en undersökning som ABE genomfört rörande lagöverträdelser som de maltesiska myndigheterna kan ha gjort sig skyldiga till i sin tillsyn, och att den till följd av att merparten av dess förbindelser med korrespondentbanker hade upphört hade tvingats överföra medel som den ägde med dessa andra banker till Bank Ċentrali ta' Malta (Maltas centralbank).
- 157 ECB angav även att det framgick av uppgifter som den hade erhållit från den behöriga personen att Pilatus Banks kapitalsituation försämrades, att den saknade finansieringskällor och hade små möjligheter att finna ny finansiering och att dess likviditet fortfarande var osäker.

- 158 ECB fann slutligen, efter att ha angett att de åtgärder som vidtagits av MFSAs inte kunde avhjälpa situationen och återupprätta Pilatus Banks bärkraft, men också att den sistnämnda hade månatliga driftförluster, att det var att anse som orealistiskt att någon annan tillsynsåtgärd skulle kunna vidtas inom rimlig tid, mot bakgrund av risken för nämnda sökandes insättare och fordringsägare.
- 159 Mot den bakgrunden slog ECB fast att det var nödvändigt att återkalla Pilatus Banks tillstånd.
- 160 ECB såg det därmed som proportionerligt att återkalla Pilatus Banks tillstånd med motiveringen att denna åtgärd var nödvändig mot bakgrund av bankens finansieringssvårigheter, allvarliga tillkortakommanden och avsaknad av bärkraft, vilket var en följd av att dess enda aktieägare inte längre uppfyllde villkoret om gott anseende, med hänsyn till allmänhetens uppfattning om honom, för att uppnå målet att återupprätta lagenlighet, säkerställa en sund ledning, begränsa riskerna för insättare och fordringsägare samt riskerna för det finansiella systemet inom unionen och i Malta.
- 161 Det syfte som eftersträvades med återkallandet av Pilatus Banks tillstånd ansågs dessutom inte kunna nås med andra tillsynsåtgärder eller genom en försäljning till tredje man på grund av bankens skadade anseende, avsaknad av värde och finansierings- och likviditetssvårigheter.
- 162 Tribunalen erinrar om att proportionalitetsprincipen enligt fast rättspraxis kräver att unionsinstitutionernas åtgärder ska vara ägnade att uppnå de legitima mål som eftersträvas med bestämmelserna i fråga och att de inte ska gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål (se dom av den 16 juni 2015, Gauweiler m.fl., C-62/14, EU:C:2015:400, punkt 67 och där angiven rättspraxis).
- 163 När det först och främst gäller syftet med återkallandet av Pilatus Banks tillstånd, framhåller tribunalen att det angripna beslutet antogs i synnerhet för att uppnå det legitima syfte som föreskrivs i de aktuella bestämmelserna, att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av kreditinstitut och upprätthålla ett sunt finansiellt system inom unionen och inom varje medlemsstat.
- 164 Det angripna beslutets lagenlighet kan därmed inte ifrågasättas genom sökandenas argument om att syftet att återupprätta lagenligheten enligt sökandena var abstrakt, eftersom detta inte är det enda syfte som eftersträvas.
- 165 Tribunalen konstaterar vidare, i frågan om det angripna beslutet kan säkerställa förverkligandet av syftet att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av kreditinstitut och upprätthålla ett sunt finansiellt system inom unionen och inom varje medlemsstat, att ett återkallande av ett kreditinstituts tillstånd hindrar detta institut från att fortsätta att bedriva sin verksamhet och därmed är ägnat att bidra till syftet att förhindra att kreditinstitutet leds på ett sätt som inte är vare sig sunt eller ansvarsfullt och att förhindra att dess verksamhet medför en risk för upprätthållandet av ett sunt finansiellt system inom unionen och inom varje medlemsstat.
- 166 Tribunalen ska alltså pröva huruvida det angripna beslutet gick utöver vad som var nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- 167 Sökandena har i detta avseende gjort gällande att de eftersträvade syftena hade kunnat uppnås på ett mer proportionerligt sätt, dels genom en försäljning av Pilatus Bank till tredje man, dels genom offentliga uttalanden från ECB:s sida ägnade att minimera verkningarna av åtalet mot Pilatus Banks aktieägare.

- 168 ECB fann för det första, vad gäller en försäljning till tredje man, att det inte fanns några realistiska förutsättningar för en försäljning av Pilatus Bank mot bakgrund av ansökningarna om uttag av insatta medel, de avslutade förbindelserna med korrespondentbanker vilket tvingat Pilatus Bank att överföra sina gemensamt ägda medel till Bank Ċentrali ta' Malta, den mycket sannolika avsaknaden av franchisevärde och bärkraft, kapital- och likviditetsförsämringen och de uppsagda avtalen med Pilatus Banks främsta låntagare.
- 169 Sökandena har inte bestritt förekomsten av ansökningar om uttag av insatta medel hos Pilatus Bank, utan endast omfattningen. De har inte heller bestritt att förbindelserna med korrespondentbankerna har upphört, att Pilatus Banks medel överförts till Bank Ċentrali ta' Malta och att dess främsta låntagare, vilka utgjorde dess huvudsakliga finansieringskälla, har lämnat sökandena.
- 170 Sökandena har endast anfört att det rör sig om ett mycket begränsat antal ansökningar om uttag av insatta medel och att Pilatus Bank hade ett franchisevärde på grundval av oberoende uppskattningar, var bärkraftig och hade goda resultat.
- 171 Sökandena kan emellertid inte med framgång göra gällande att Pilatus Bank var bärkraftig, hade ett franchisevärde och gjorde goda resultat samtidigt som de medger att den hade förlorat sina främsta låntagare och sina främsta finansieringskällor och att den var tvungen att hantera ansökningar om uttag av insatta medel och de avslutade förbindelserna med korrespondentbankerna som ledde till att dess medel fördes över till Bank Ċentrali ta' Malta.
- 172 Tribunalen konstaterar för det andra, i fråga om ECB:s möjlighet att göra offentliga uttalanden i syfte att minimera effekterna av det aktuella åtalet på Pilatus Bank, att sådana uttalanden, mot bakgrund av att Pilatus Banks aktieägares anseende var skadat och följaktligen även denna sökandes anseende samt mot bakgrund av omfattningen av de finansiella svårigheter som uppstått efter åtalet mot aktieägaren och innan det angripna beslutet antogs, inte skulle ha kunnat vara en alternativ åtgärd ägnad att förverkliga syftena om en sund och ansvarsfull ledning av denna bank och upprätthållande av ett sunt finansiellt system inom unionen och inom varje medlemsstat.
- 173 ECB kan följaktligen inte klandras för att inte ha övervägt dessa alternativa åtgärder.
- 174 Mot bakgrund av det ovan anförda kan det angripna beslutet inte anses gå utöver vad som var nödvändigt för att uppnå de eftersträlvade målen.
- 175 Sökandena har vidare anfört en rad argument avseende felaktig rättstillämpning, åsidosättande av motiveringsskyldigheten och en oriktig bedömning.
- 176 Sökandena har först och främst anfört att ECB i det angripna beslutet "inte granskar" frågan om ett återkallande av ett tillstånd är proportionerligt om det visar sig att en bank har en indirekt aktieägare som påstås ha förlorat den ställning som krävs, eftersom han har åtalats i Förenta staterna.
- 177 Tribunalen kan bara konstatera att det framgår klart och entydigt av förklaringarna i det angripna beslutet (se ovan punkterna 152–160) hur ECB har resonerat och att sökandena har kunnat få kännedom om skälen till återkallandet av Pilatus Banks tillstånd och tribunalen har kunnat utöva sin kontroll (se ovan punkterna 161–171).

- 178 Sökandena har vidare anfört att de uppgifter som åberopats om Pilatus Banks ekonomiska ställning saknar grund och bevisvärde mot bakgrund av det anförda skälet, det vill säga att Pilatus Banks huvudaktieägare inte hade en lämplig ställning.
- 179 Argumentet är i huvudsak detsamma som sökandenas argument, att ECB inte kontrollerade eller bevisade att åtalet mot Pilatus Banks aktieägare hade påverkat aktieägarens och denna banks anseende på ett sådant sätt att det motiverade ett återkallande av sökandens tillstånd.
- 180 Såsom framgår av bedömningen av den andra grunden och av vad som anförs ovan i punkterna 160, 161 och 172, kan ECB emellertid inte klandras för att den inte visat att det finns ett samband mellan det aktuella åtalet och Pilatus Banks ekonomiska svårigheter, eftersom den beaktade de negativa effekterna för Pilatus Bank, vilka framhölls i det angripna beslutet som en följd av den berörda aktieägarens anseende och allmänhetens uppfattning om detta anseende.
- 181 Sökandena har också anfört att ECB i det angripna beslutet inte i tillräcklig utsträckning beaktade den berörda aktieägarens begränsade påverkan på ledningen av Pilatus Bank och vilken risk han utgjorde för denna ledning.
- 182 Tribunalen anser emellertid, såsom framgår ovan i punkterna 124–126, att ECB inte kan klandras för att den inte beaktade den omständigheten att Ali Sadr saknade inflytande sedan MFSA upphävt hans rösträtt, eftersom detta var en tillfällig åtgärd.
- 183 Resonemanget kan nämligen inte visa, mot bakgrund av de konkreta negativa effekter som redan drabbat Pilatus Bank, att det inte kunde anses nödvändigt att återkalla tillståndet enbart på grund av att aktieägaren i denna bank hade en begränsad påverkan på grund av att han fråntogs sin rösträtt innan det angripna beslutet antogs.
- 184 Tribunalen konstaterar slutligen, vad gäller sökandenas argument att ECB motsäger sig själv, eftersom den i ett mål avseende chefen för Lettlands centralbank, vilket avgjordes genom dom av den 26 februari 2019, Rimšēvičs och ECB/Lettland (C-202/18 och C-238/18, EU:C:2019:139), anförde vid domstolen att ett formellt åtal för korruption, tvärtemot vad ECB anförde i det angripna beslutet, inte motiverade att den tilltalade fråntogs sitt ämbete och betonade att något konkret måste ha inträffat, att det målet inte hade samma föremål som det nu aktuella och att det där inte var fråga om att bedöma vilket anseende och vilken ställning en aktieägare i ett kreditinstitut hade och inte heller hur det påverkade ett sådant institut.
- 185 Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den femte grunden.

6. Den sjätte grunden: Åsidosättande av principen om att ingen får dra fördel av sitt eget rättsstridiga handlande (nemo auditur)

- 186 Sökandena menar att det var MFSA:s handlande som blev avgörande för Pilatus Banks huvudsakliga svårigheter, i synnerhet MFSA:s olämpliga reaktion på åtalet mot Ali Sadr i Förenta staterna, liksom den omständigheten att ECB inte ingrep. Sökandena anser att problemen med Pilatus Banks anseende främst berodde på offentliga uttalanden och läckor från MFSA och ECB. ECB borde således inte till stöd för det angripna beslutet kunna åberopa följderna av sitt eget klandervärda beteende på grund av att den inte fullgjorde sitt uppdrag på ett riktigt sätt.
- 187 ECB och kommissionen har tillbakavisat dessa argument.

- 188 Såsom framgår ovan av punkt 53 har ECB ingen skyldighet att själv utöva direkt tillsyn över ett kreditinstitut. ECB kan följaktligen inte klandras för att den inte ingrep. Tribunalen kan således inte anse att ECB inte fullgjorde sitt uppdrag på ett korrekt sätt i detta avseende.
- 189 Den omständigheten att ECB inte beslutade att själv utöva den direkta tillsynen över Pilatus Bank innebär därmed inte att det angripna beslutet är rättsstridigt.
- 190 Den omständigheten att rättsakter som antagits av MFSA, men inte inom ramen för det förfarande som utmynnade i det angripna beslutet, är rättsstridiga innebär inte, såsom framgår ovan av punkterna 45–53, att nämnda beslut blir rättsstridigt, eftersom det inte rör sig om förberedande rättsakter till detta beslut.
- 191 Vad slutligen beträffar sökandenas påstående att problemen med Pilatus Banks anseende huvudsakligen beror på offentliga uttalanden och läckor från MFSA och ECB, konstaterar tribunalen bara att sökandena inte har angett något uttalande eller någon läcka till stöd för sitt påstående, varför de påstådda omständigheterna och de slutsatser som sökandena har försökt dra inte har styrkts.
- 192 Resonemanget angående ett åsidosättande av principen om att ingen får dra fördel av sitt eget rättsstridiga handlande (*nemo auditur*) kan således inte godtas.
- 193 Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den sjätte grunden.

7. Den sjunde grunden: Åsidosättande av rätten till oskuldspresumtion

- 194 Sökandena menar att ECB åsidosatte Pilatus Banks rätt till oskuldspresumtion genom att stödja sig på det aktuella åtalet utan att ha granskat de faktiska omständigheterna kring åtalet och genom att tolka det på ett oriktigt sätt.
- 195 ECB och kommissionen har tillbakavisat dessa argument.
- 196 Tribunalen erinrar i detta avseende på att principen om oskuldspresumtion, vilken anges i artikel 6.2 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, undertecknad i Rom den 4 november 1950, och i artikel 48.1 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, utgör en grundläggande rättighet som ger enskilda rättigheter vars efterlevnad ska säkerställas av unionsdomstolen (se dom av den 2 september 2009, El Morabit/rådet, T-37/07 och T-323/07, ej publicerad, EU:T:2009:296, punkt 39 och där angiven rättspraxis).
- 197 Oskuldspresumtionen innebär att en person som är anklagad för ett brott ska betraktas som oskyldig till dess att hans eller hennes skuld lagenligen har bevisats. Den utgör inte hinder för åtgärder som inte syftar till att inleda ett straffrättsligt förfarande mot den berörda personen (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 13 september 2013, Anbouba/rådet, T-592/11, ej publicerad, EU:T:2013:427, punkt 40 och där angiven rättspraxis).
- 198 Principen om oskuldspresumtion utgör således inte hinder för åtgärder som inte utgör en sanktion och inte innebär någon straffrättslig anklagelse (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 14 januari 2015, Gossio/rådet, T-406/13, ej publicerad, EU:T:2015:7, punkt 97), eller för åtgärder som inte utgör fastställelse av den omständigheten att en

överträdelse faktiskt har begåtts (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 18 maj 2017, Makhlouf/rådet, T-410/16, ej publicerad, EU:T:2017:349, punkt 125 och där angiven rättspraxis).

- 199 Tribunalen ska således pröva huruvida sökandenas argument, mot bakgrund av dessa principer, gör det möjligt att anse att Pilatus Banks rätt till oskuldspresumtion har åsidosatts.
- 200 För det första innebär inte den omständigheten att omständigheterna kring det aktuella åtalet inte varit föremål för omprövning att principen om oskuldspresumtion kan anses ha åsidosatts med avseende på Pilatus Bank.
- 201 ECB angav nämligen tydligt i det angripna beslutet att åtalet i fråga innehöll påståenden.
- 202 Det angripna beslutet kan alltså inte anses ha inneburit en straffrättslig anklagelse eller ha utgjort en fastställelse av en faktisk överträdelse i den mening som avses i den rättspraxis som tribunalen erinrar om ovan i punkterna 197 och 198.
- 203 Under dessa förutsättningar kan den omständigheten att ECB inte gjorde en ny prövning av de faktiska omständigheterna i det aktuella åtalet inte styrka att principen om oskuldspresumtion har åsidosatts.
- 204 Tribunalen vill i detta avseende understryka att tillsynen, som är avsedd att säkerställa en sund förvaltning av kreditinstitut och upprätthålla ett sunt finansiellt system inom unionen och inom varje medlemsstat, eftersträvar andra syften är straffrättsliga förfaranden, vilka är avsedda att leda till påföljder för gärningar som är straffbelagda enligt lag.
- 205 Den viktigaste aspekten att ta hänsyn till är således inte huruvida åtalspunkterna i stämmningsansökan i fråga är välgrundade, vilket ECB inte har tagit ställning till, utan vilka följder detta åtal har fått för Pilatus Banks och dess enda aktieägares anseende samt för sundheten hos det finansiella systemet inom unionen och inom varje medlemsstat.
- 206 Tribunalen framhåller för det andra att sökandenas argument, att ECB inte har visat att tillsynskraven faktiskt har åsidosatts, sammanfaller med påståendet om oriktig bedömning som sökandena anförde till stöd för den andra och den fjärde grunden.
- 207 Argumentet ska därmed underkännas av samma skäl som de skäl som anges ovan i punkterna 62–134.
- 208 Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den sjunde grunden.

8. Den åttonde grunden: Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

- 209 Sökandena har gjort gällande att ingen annan bank ägd av en maltesisk medborgare vars aktieägare eller ledare formellt har åtalats har behandlats på samma sätt och att det angripna beslutet saknar en jämförande analys i detta avseende.
- 210 ECB och kommissionen har tillbakavisat dessa argument.

- 211 Tribunalen erinrar om att likabehandlingsprincipen eller icke-diskrimineringsprincipen endast åsidosätts i de fall då lika situationer behandlas olika eller då olika situationer behandlas lika, såvida det inte finns sakliga skäl för en sådan behandling (dom av den 15 april 2010, Gualtieri/kommissionen, C-485/08 P, EU:C:2010:188, punkt 70).
- 212 Sökandena har endast anfört att ett flertal aktieägare och till och med chefer i flera banker formellt har anklagats för brott av myndigheter utan att det har påverkat deras ställning. Sökandena har dock inte lagt fram någon som helst bevisning för ett sådant påstående. Tribunalen konstaterar således att sökandena inte har styrkt att en annan bank som ägs av en maltesisk medborgare och vars aktieägare eller chefer formellt har åtalats för ekonomiska brott har behandlats annorlunda.
- 213 Principen om likabehandling innebär dessutom inte att ECB för att styrka att principen har iakttagits, är skyldig att i motiveringen till varje tillsynsbeslut inbegripa en jämförande analys i vilken det i förekommande fall redogörs för andra institut i en likadan situation och vilka åtgärder som ECB vidtagit i deras avseende.
- 214 Argumentet att det angripna beslutet inte innehåller någon jämförande analys kan således inte heller godtas.
- 215 Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den åttonde grunden.

9. Den nionde grunden: Åsidosättande av artikel 19 och skäl 75 i förordning nr 1024/2013 samt maktmissbruk

- 216 Sökandena menar att tidsföljden i MFSA:s och ECB:s beslut, den påstådda kritiken och de falska anklagelser som förts fram av ett oppositionsparti och vissa medier, men även av MFSA och ABE, och de misstänkta omständigheterna kring utnämningen av den behöriga personen, liksom omständigheterna kring hela målet och avsaknaden av trovärdig motivering till det angripna beslutet, ger skäl att tro att MFSA inte har granskat åtalet mot Ali Sadr på ett lämpligt sätt.
- 217 Sökandena har av detta dragit slutsatsen att de verkliga skälen till MFSA:s åtgärder och därmed till det angripna skälet var viljan att betraktas som en effektiv tillsynsmyndighet och avsikten att skapa ett lönsamt uppdrag för ett konsultbolag som den utnämnda behöriga personen hade kopplingar till, och att detta innebär att ECB åsidosatte sin skyldighet att förhålla sig oberoende och gjorde sig skyldig till maktmissbruk.
- 218 ECB och kommissionen har tillbakavisat dessa argument.
- 219 Enligt artikel 19 i förordning nr 1024/2013 ska ECB och de behöriga nationella myndigheter i sina roller inom den gemensamma tillsynsmekanismen agera oberoende när de utför uppgifter som de tilldelas genom förordningen. I skäl 75 i förordningen anges att ECB för att kunna utföra sina tillsynsuppgifter på ett effektivt sätt bör utföra de tillsynsuppgifter som den tilldelas helt oberoende, särskilt från otillbörlig politisk påverkan och påverkan av branschen, vilket skulle påverka dess operativa oavhängighet.
- 220 Tribunalen erinrar även om att en rättsakt innebär maktmissbruk endast om det på grundval av objektiva, relevanta och samstämmiga uppgifter framgår att den har antagits uteslutande, eller åtminstone huvudsakligen, för att uppnå andra mål än dem som angetts eller för att kringgå ett förfarande som särskilt föreskrivs i fördraget för att komma till rätta med situationen i det konkreta fallet (dom av den 10 mars 2005, Spanien/rådet, C-342/03, EU:C:2005:151, punkt 64).

- 221 Tribunalen ska alltså kontrollera huruvida sökandenas argument gör det möjligt att anse att det angripna beslutet antogs i strid med artikel 19 och skäl 75 i förordning nr 1024/2013 och huruvida argumenten innehåller objektiva, relevanta och samstämmiga uppgifter som visar att beslutet fattades huvudsakligen för att uppnå andra mål än dem som angetts eller för att kringgå ett förfarande som särskilt föreskrivs i fördraget för att komma till rätta med situationen i det konkreta fallet.
- 222 Tribunalen konstaterar inledningsvis att sökandenas argument enbart avser MFSA:s eftersträvande av andra mål än dem som eftersträvas genom de aktuella bestämmelserna och en påstådd brist på oberoende hos denna nationella myndighet och att sökandena har anfört att sådana omständigheter kan innebära att det angripna beslutet är rättsstridigt.
- 223 Även om så vore, att MFSA brustit i sin skyldighet att uppträda oberoende och eftersträvat andra mål än dem som angetts, behöver det inte innebära att det angripna beslutet är behäftat med samma fel.
- 224 ECB har nämligen enligt artikel 4.1 a i förordning nr 1024/2013 exklusiv befogenhet att ge tillstånd till kreditinstitut och återkalla deras tillstånd.
- 225 ECB:s beslut antas således på grundval av en bedömning som ska vara självständig i förhållande till MFSA:s bedömning, utifrån samtliga relevanta omständigheter, inklusive de uppgifter som ingår i MFSA:s beslut om förslag.
- 226 Av detta följer att ECB inte är skyldig att anta ett förslag som MFSA beslutat om, och därför kan MFSA:s påstådda brister inte utgöra bevis på att ECB brustit i oberoende och följaktligen utgöra ett åsidosättande av artikel 19 och av skäl 75 i förordning nr 1024/2013.
- 227 Tribunalen konstaterar vidare att sökandena inte har lagt fram någon omständighet som på grundval av objektiva, relevanta och samstämmiga uppgifter visar att ECB antog det angripna beslutet uteslutande, eller åtminstone huvudsakligen, för att uppnå andra mål än dem som angetts eller för att kringgå ett förfarande som särskilt föreskrivs i fördraget för att komma till rätta med situationen i det konkreta fallet.
- 228 Såsom framgår av bedömningen av den andra grunden antog ECB dessutom det angripna beslutet i syfte att upprätthålla ett sunt finansiellt system inom unionen och inom varje medlemsstat.
- 229 Sökandena har således inte visat att det angripna beslutet hade andra syften än de syften som eftersträvas genom de relevanta bestämmelserna.
- 230 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den nionde grunden.

10. Den tionde grunden: Åsidosättande av rätten till försvar, i synnerhet rätten att yttra sig

- 231 Sökandena har först och främst hävdats att Pilatus Banks rätt till försvar och rätt att yttra sig åsidosatts, eftersom denna bank fräntogs sin rättsliga företrädare och berövades en faktisk företrädare i och med utnämningen av den behöriga personen, vilken betraktades som Pilatus Banks enda ombud under det administrativa förfarandet.

- 232 Sökandena har av detta dragit slutsatsen att Pilatus Banks rätt att yttra sig inte iakttogs, eftersom det var den behöriga personen som beviljades denna rätt, trots att den borde ha beviljats styrelseledamöterna i denna bank.
- 233 Styrelseledamöterna i Pilatus Bank har inte heller haft åtkomst vare sig till Pilatus Banks handlingar och datasystem eller till dess ekonomiska resurser, vilket hindrat denna bank från att lägga fram bevis för att styrka sina påståenden om sitt värde och iakttagandet av lagstadgade krav. Pilatus Bank kunde inte heller och kan fortfarande inte finansiera en rättslig företrädare.
- 234 ECB och kommissionen har tillbakavisat dessa argument.
- 235 Tribunalen framhåller i detta avseende att rätten till försvar, som inbegriper rätten att yttra sig, är en av de grundläggande rättigheter som är en integrerad del av unionens rättsordning och stadfästa i stadgan om de grundläggande rättigheterna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 23 september 2015, Cerafogli/ECB, T-114/13 P, EU:T:2015:678, punkt 32 och där angiven rättspraxis, och dom av den 5 oktober 2016, ECDC/CJ, T-395/15 P, ej publicerad, EU:T:2016:598, punkt 53).
- 236 Rätten att yttra sig i varje förfarande skyddas inte enbart i artiklarna 47 och 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som garanterar iakttagandet av rätten till försvar och rätten till en rättvis rättegång i alla domstolsförfaranden, utan även i artikel 41 i stadgan, som säkerställer att rätten till en god förvaltning efterlevs.
- 237 I artikel 41.2 i stadgan om de grundläggande rättigheterna föreskrivs nämligen att rätten till god förvaltning bland annat innebär att var och en har rätt att bli hörd innan en enskild åtgärd som skulle beröra honom eller henne negativt vidtas mot honom eller henne (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 oktober 2016, ECDC/CJ, T-395/15 P, ej publicerad, EU:T:2016:598, punkt 54 och där angiven rättspraxis).
- 238 För att rätten till försvar ska iakttas krävs att var och en mot vilken ett beslut kan fattas som går honom emot bereds tillfälle att på ett ändamålsenligt sätt framföra sina synpunkter på de omständigheter som har anförts mot honom till stöd för det omtvistade beslutet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 januari 2004, Aalborg Portland m.fl./kommissionen, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P och C-219/00 P, EU:C:2004:6, punkt 66, dom av den 12 december 2006, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/rådet, T-228/02, EU:T:2006:384, punkt 91, och dom av den 19 januari 2016, Mitsubishi Electric/kommissionen, T-409/12, EU:T:2016:17, punkt 38).
- 239 Tribunalen ska härvid beakta, vilket sökandena för övrigt inte har bestritt, att Pilatus Bank mottog ECB:s skrivelse av den 31 augusti 2018, i vilken ECB anmodade denna bank att yttra sig över förslaget till beslut om återkallande av tillståndet, liksom ECB:s skrivelse av den 13 september 2018, genom vilken ECB lät Pilatus Bank ta del av handlingarna i det administrativa förfarandet. Pilatus Banks enda svar på dessa skrivelser var att den vidhöll sin invändning mot det planerade beslutet.
- 240 Tribunalen ska även beakta att Pilatus Bank hade sammanlagt tre veckor på sig för att yttra sig över förslaget till beslut om återkallande av tillståndet.
- 241 Under dessa omständigheter får Pilatus Bank anses ha beretts tillfälle att på ett ändamålsenligt sätt framföra sina synpunkter på de omständigheter som lades den till last i det angripna beslutet.

- 242 När det sedan gäller sökandenas argument, att Pilatus Banks rätt till försvar åsidosattes på grund av att dess styrelseledamöter inte kunde betala sitt ombud och inte hade åtkomst till bankens resurser och uppgifter, konstaterar tribunalen att dessa omständigheter enbart var en följd av att den behöriga personen, vilken under det administrativa förfarandet betraktades som Pilatus Banks enda ombud, hade utnämnts, något som enligt maltesisk rätt var MFSA:s exklusiva behörighet.
- 243 Ett sådant nationellt beslut att utse en behörig person utgör inte, såsom följer av punkterna 45 och 46 ovan, en icke bindande rättsakt som antagits av en behörig nationell myndighet i syfte att inleda, förbereda eller föreslå det angripna beslutet och kan i varje fall inte göra detta rättsstridigt (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 19 december 2018, Berlusconi och Fininvest, C-219/17, EU:C:2018:1023, punkt 44).
- 244 ECB kan i varje fall inte hållas ansvarig för följderna av ett sådant beslut, eftersom det är ett beslut som föreskrivs i maltesisk rätt och som omfattas av MFSA:s behörighet.
- 245 Skyldigheten för en institution att iaktta rätten att yttra sig för den som en institutions beslut riktar sig till innebär nämligen inte att institutionen är skyldig att försäkra sig om och se till att den som beslutet riktar sig till enligt nationell lagstiftning har möjlighet att betala en advokat och få åtkomst till sina resurser för att kunna utöva sin rätt att yttra sig.
- 246 Om så inte vore fallet skulle unionsinstitutionernas beslut kunna bli rättsstridiga av skäl som rör tillämpning av nationell lagstiftning, vilken inte omfattas av institutionernas behörighetsområde, och vilken unionsinstitutionerna inte har någon kontroll över.
- 247 ECB kan inte heller klandras för att den inte utnyttjade sin allmänna befogenhet att inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen ge instruktioner till de nationella behöriga myndigheterna för att hindra MFSA från att, i syfte att säkerställa att tillsynsreglerna iakttogs, besluta att utse en behörig person, enbart för att styrelseledamöterna i Pilatus Bank skulle kunna förfoga över bankens medel för att kunna betala ett ombud och få åtkomst till bankens handlingar och till uppgifter så att de skulle kunna utöva rätten att yttra sig.
- 248 ECB har nämligen ingen skyldighet i detta avseende, utöver skyldigheten att inhämta yttranden från dem som ECB:s beslut riktar sig till. Om det förhöll sig på något annat sätt skulle förverkligandet av målen för de nationella tillsynsreglerna och för unionens tillsynsregler äventyras.
- 249 De omständigheter som sökandena har anfört är följaktligen, även om de vore styrkta, inte av sådan art att det angripna beslutet blir rättsstridigt.
- 250 Under sådana omständigheter ankommer det på sökandena att på nationell nivå bestrida lagenligheten av utnämningen av den behöriga personen och i förekommande fall den behöriga personens beslut om avslag på en begäran om medel för att betala sitt ombud eller en begäran om åtkomst till resurser eller uppgifter, och vid behov formulera en begäran om förhandsavgörande för att domstolen ska avgöra huruvida unionsrätten, i synnerhet rätten till ett effektivt domstolsskydd, utgör hinder för sådana beslut eller för utnämning av en behörig person.
- 251 Pilatus Bank kunde även begära att få tillgång till handlingar eller uppgifter hos ECB, förutsatt att erforderliga villkor var uppfyllda, men även rättshjälp från tribunalen eller åtgärder för processledning i syfte att erhålla ändamålsenliga handlingar.

252 Tribunalen framhåller även att sökandena, trots att de flera gånger under det nu aktuella förfarandet har begärt förlängd frist eller framflyttad förhandling och vilandeförklaring av målet, inte har lagt fram någon bevisning vid tribunalen för att Pilatus Bank under det nu aktuella förfarandet har vänt sig till MFSA eller till maltesisk domstol för att utverka att dess ombud ska medges åtkomst till resurser eller handlingar.

253 Talan kan följaktligen inte bifallas på den tionde grunden.

11. Den elfte grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten

254 Sökandena menar att det angripna beslutet antogs i strid med motiveringsskyldigheten på grund av att det innehåller ett ytligt och vagt resonemang som inte gör det möjligt att avgöra om det var motiverat, att bedöma allvaret i det påstått klandervärda beteende som låg bakom åtalet mot Ali Sadr i Förenta staterna eller att avgöra om nämnda beteende var klandervärdt i ett unionsrättsligt perspektiv.

255 ECB och kommissionen har tillbakavisat dessa argument.

256 Skyldigheten att motivera en rättsakt som går någon emot, vilken är en följd av principen om iakttagande av rätten till försvar, har enligt fast rättspraxis till syfte dels att ge den berörde de upplysningar som är nödvändiga för att vederbörande ska kunna bedöma om rättsakten eventuellt är behäftad med ett sådant fel att det är möjligt att ifrågasätta dess giltighet vid unionsdomstolen, dels att göra det möjligt för unionsdomstolen att pröva rättsaktens lagenlighet (dom av den 28 juni 2005, Dansk Rørindustri m.fl./kommissionen, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P och C-213/02 P, EU:C:2005:408, punkt 462, dom av den 29 september 2011, Elf Aquitaine/kommissionen, C-521/09 P, EU:C:2011:620, punkt 148, och dom av den 6 september 2013, Iran Insurance/rådet, T-12/11, ej publicerad, EU:T:2013:401, punkt 70).

257 Av den motivering som krävs enligt artikel 296 FEUF ska klart och tydligt framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att domstolen ges möjlighet att utföra sin prövning (se dom av den 15 november 2012, Al-Aqsa/rådet och Nederländerna/Al-Aqsa, C-539/10 P och C-550/10 P, EU:C:2012:711, punkt 138 och där angiven rättspraxis).

258 Det ska visserligen framgå klart och tydligt av den motivering av en unionsrättsakt som krävs enligt artikel 296 andra stycket FEUF hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att domstolen ges möjlighet att utföra sin prövning. Det krävs dock inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen (dom av den 19 november 2013, kommissionen/rådet, C-63/12, EU:C:2013:752, punkt 98, och dom av den 16 juni 2015, Gauweiler m.fl., C-62/14, EU:C:2015:400, punkt 70).

259 Tribunalen konstaterar för det första att det framgår klart och tydligt av det angripna beslutet hur ECB har resonerat, vilket innebär att dess motivering gör det möjligt för Pilatus Bank att få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och att behörig domstol ges möjlighet att utföra sin prövning.

- 260 Det framgår nämligen klart och tydligt av det angripna beslutet att det motiverades av åtalet mot Ali Sadr i Förenta staterna för ekonomiska brott och den negativa effekt som detta åtal fått Pilatus Banks anseende och ekonomiska ställning, något som äventyrade målet att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av detta kreditinstitut.
- 261 Det framgår även klart och tydligt att ett återkallande av Pilatus Banks tillstånd betraktades som proportionerligt av det skälet att åtgärden var nödvändig, mot bakgrund av bankens finansieringssvårigheter, allvarliga tillkortakommanden och avsaknad av bärkraft till följd av åtalet mot dess aktieägare och bankens skadade anseende, för att säkerställa målet att återupprätta lagenligheten, säkerställa en sund ledning, begränsa riskerna för insättare och fordringsägare samt riskerna för den maltesiska och europeiska bankmarknaden.
- 262 Det syfte som eftersträvades med återkallandet ansågs inte kunna uppnås med andra tillsynsåtgärder eller genom en försäljning av Pilatus Bank till tredje man på grund av dess skadade anseende, avsaknad av värde och finansierings- och likviditetssvårigheter.
- 263 Tribunalen kan under dessa omständigheter inte godta sökandenas argument, att resonemanget i det angripna beslutet var ytligt och vagt och därför inte gjorde det möjligt att avgöra om det var motiverat.
- 264 Sökandena har för det andra anfört att motiveringen i det angripna beslutet inte gör det möjligt att bedöma allvaret i det påstått klandervärda beteende som låg till grund för åtalet mot Ali Sadr i Förenta staterna och att kontrollera om beteendet var klandervärt.
- 265 Det anges emellertid i det angripna beslutet att det aktuella åtalet rör vissa angiva ekonomiska brott som anses kunna ge upphov till allvarliga tvivel på Ali Sadrs integritet som aktieägare i Pilatus Bank.
- 266 Det angripna beslutet innehåller också en hänvisning med länkar till officiella webbplatser där man kan få kännedom om åtalet mot Ali Sadr i Förenta staterna och det pressmeddelande som publicerades i det sammanhanget.
- 267 Det anges i det angripna beslutet vilka anklagelser som ligger till grund för åtalet mot Ali Sadr i Förenta staterna, och i beslutet hänvisar ECB till stämningsansökan i fråga. Därmed anser tribunalen inte, tvärtemot vad sökandena har gjort gällande, att motiveringen i det angripna beslutet inte gör det möjligt att bedöma allvaret i det påstått klandervärda beteende som låg till grund för åtalet.
- 268 Sökandena kan alltså inte vinna framgång med argumentet att det inte var möjligt att bedöma allvaret i det påstått klandervärda beteende som låg till grund för åtalet mot Ali Sadr i Förenta staterna och avgöra om nämnda beteende var klandervärt.
- 269 Talan kan följaktligen inte vinna bifall på den elfte grunden.

IV. Sökandenas begäran om vilandeförklaring, begäran om åtgärder för processledning och begäran om åtgärder för bevisupptagning

- 270 Sökandena har genom skrivelse av den 25 februari 2021 inkommit med en begäran om en åtgärd för processledning och bevisupptagning och sakkunnigutlåtande i syfte att styrka att åtalet mot Ali Sadr har lagts ned i Förenta staterna under förfarandet vid tribunalen.
- 271 ECB och kommissionen har yttrat sig över denna begäran.
- 272 Tribunalen erinrar om att lagenligheten av en unionsrättsakt enligt fast rättspraxis ska bedömas i förhållande till de faktiska och rättsliga omständigheter som förelåg vid tidpunkten då rättsakten antogs (dom av den 11 maj 2017, Sverige/kommissionen, C-562/14 P, EU:C:2017:356, punkt 63 och där angiven rättspraxis). Det innebär att åtgärder som vidtagits efter det att ett beslut har antagits inte kan påverka dess giltighet (dom av den 17 oktober 2019, Alcogroup och Alcodis/kommissionen, C-403/18 P, EU:C:2019:870, punkterna 45 och 46).
- 273 Åtalet mot Ali Sadr lades ned efter det att det angripna beslutet antogs, och därför kunde detta enligt den rättspraxis som anges ovan i punkt 272 inte påverka beslutets lagenlighet, varför sökandenas begäran inte ska bifallas.
- 274 Sökandena har också, genom en skrivelse av den 21 maj 2021, inkommit med en begäran om en åtgärd för processledning och bevisupptagning för att de ska kunna ta ställning om förslaget till avgörande av generaladvokaten Hogan i målet Bank Melli Iran (C-124/20, EU:C:2021:386), vilket rör tolkningen av förordning nr 2271/96 i dess senaste lydelse enligt delegerad förordning 2018/1100.
- 275 ECB och kommissionen har yttrat sig över denna begäran.
- 276 Tribunalen erinrar om att förordning nr 2271/96, av de skäl som anges ovan i punkt 120, inte påverkar den nu aktuella talan.
- 277 ECB har nämligen inte erkänt eller beslutat om verkställighet av ett beslut om sanktioner i den mening som avses i förordning nr 2271/96. ECB bedömde den berörda aktieägarens anseende såsom det uppfattades av marknaden och såsom de berörda aktörerna reagerade på åtalet, utan att ta hänsyn till huruvida det var välgrundat enligt det berörda tredjelandets lagstiftning eller enligt unionsrätten.
- 278 Sökandenas begäran ska således inte bifallas.
- 279 Sökandena har för det tredje, i en skrivelse av den 21 februari 2021, begärt en vilandeförklaring av målet för att ”ge ECB och MFSA möjlighet att rätta sig efter ny maltesisk rättspraxis som bekräftar att tillträde till banken är en förutsättning för att banken ska kunna företrädas på ett verkningsfullt sätt”.
- 280 ECB och kommissionen har yttrat sig över denna begäran.
- 281 I och med att ECB såsom anges ovan i punkterna 245 och 246 inte är skyldig att rätta sig efter maltesisk rättspraxis, och i och med att Pilatus Bank inte har uppgett att den vänt sig till MFSA eller maltesisk domstol, kan en vilandeförklaring av det nu aktuella målet inte anses krävas för en god rättskipning i den mening som avses i artikel 69 d i rättegångsreglerna.

- 282 Sökandenas begäran ska således inte bifallas.
- 283 Av det ovan anförda följer att talan ska ogillas i sin helhet.

V. Rättegångskostnader

- 284 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. ECB har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, ska ECB:s yrkande bifallas.
- 285 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna ska medlemsstater och institutioner som har intervenerat bära sina rättegångskostnader. Kommissionen ska följaktligen bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (nionde avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

- 1) Talan ogillas.**
- 2) Pilatus Bank plc och Pilatus Holding Ltd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta rättegångskostnaderna för Europeiska centralbanken (ECB).**
- 3) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.**

Van der Woude

Costeira

Kancheva

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 2 februari 2022.

Underskrifter